

นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมชิกสำหรับผู้เริ่มต้น

The Innovation of Fingerstyle Guitar Boom-chick Techniques for Beginners

กวิน ภูศรีเทศ¹ ธรศ อัมโร^{2*}
Kawin Phusrithet¹ Tat Amaro^{2*}

บทคัดย่อ

ชุดพัฒนาทักษะการเรียนรู้กีตาร์ขั้นพื้นฐานสามารถเพิ่มทักษะการเล่นกีตาร์ของผู้ฝึกได้ อย่างไรก็ตามชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ขั้นพื้นฐานยังมีอยู่อย่างจำกัด งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมชิกสำหรับผู้เริ่มต้น 2) ประเมินทักษะการเล่นกีตาร์ตามเทคนิคบูมชิกก่อนและหลังการเรียนรู้ และ 3) ประเมินความพึงพอใจในการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ของอาสาสมัครนักศึกษาเอกกีตาร์ สาขาดนตรีศึกษา จำนวน 10 คน นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ และแบบประเมินทักษะการเล่นเทคนิคบูมชิก ได้ผ่านการประเมินความเที่ยงตรง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่า IOC สูงกว่า 0.50 ผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนทักษะการเล่นเทคนิคบูมชิกก่อนเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ มีค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) ก่อนเข้าร่วมโครงการเท่ากับ 3.00 (3.00, 3.00) และหลังเข้าร่วมโครงการ เท่ากับ 7.50 (7.00, 8.00) ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.003$) หลังเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ทั้งนี้อาสาสมัครมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ของนักกีตาร์ไทยที่ต่อยอดแนวคิดจากกระแสหลัก มีแนวโน้มในการพัฒนาทักษะการเล่นเทคนิคบูมชิกได้ และอาจมีความเหมาะสมในการนำไปใช้พัฒนาทักษะการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ขั้นพื้นฐาน

คำสำคัญ: กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์, เทคนิคบูมชิก, นวัตกรรมการสอน, แบบฝึกปฏิบัติกีตาร์

¹ สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Master of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University

^{2*} รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Associate Professor Dr., Department of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University

Corresponding Author, email: tata@nu.ac.th

Abstract

A set of basic guitar learning skills is said to enhance learners' guitar playing abilities. However, the learning materials into basic fingerstyle guitar techniques remain limited. This research aimed to create an innovative kit, focusing on. The objectives were threefold: 1) to develop a practice kit for the boom-chick fingerstyle technique for beginners; 2) to assess the improvement in learners' performance before and after using the kit; and 3) to evaluate learners' satisfaction amongst 10 undergraduate music majors volunteered to participate in the study. The instructional kit accompanied by the guitar skill assessment tool underwent validation by 3 experts using the Index of Item-Objective Congruence (IOC), with all items achieving scores greater than 0.50, indicating strong content validity. Research findings showed that the median score (interquartile range) for the boom-chick technique prior to training was 3.00 (3.00, 3.00), while post-training scores significantly increased to 7.50 (7.00, 8.00), with statistical significance ($P = 0.003$). Furthermore, participants reported the highest level of satisfaction with the practice kit, suggesting that the boom-chick guitar practice kit, a novelty within a traditional framework by Thai guitarists, can boast its potential to support the development of essential fingerstyle guitar techniques amongst beginners.

Keywords: Boom-chick Technique, Fingerstyle Guitar, Guitar Lessons, Teaching Innovation

บทนำ

การสร้างชุดพัฒนาทักษะการเรียนรู้กีตาร์ขั้นพื้นฐานหรือสำหรับผู้เริ่มต้นเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างนักกีตาร์รุ่นใหม่ ทั้งนี้เพราะกลุ่มประชากรหรือกลุ่มผู้เรียนทักษะขั้นต้นถึงขั้นกลางเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของผู้เรียนกีตาร์ (Kramer, 2012) ด้วยเหตุนี้การพัฒนาแผนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกีตาร์เบื้องต้นจึงเป็นที่สนใจและถูกกล่าวถึงในแวดวงวิชาการและกระแสวิจัย Chakarothai & Soontorntanaphol (2017), Dechsri et al. (2024), Imsuksri (2011), Meekaew (2016), Norraparn (2019) Phattanarattanamol (2010) and Thunpraserd et al. (2015) ได้ทำการวิจัยเพื่อมุ่งพัฒนาชุดการสอนกีตาร์โปร่งหรือการอ่านโน้ตและเล่นกีตาร์คลาสสิกขั้นพื้นฐานซึ่งทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมและมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนมีทักษะการเล่นกีตาร์ที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแม้ว่างานวิจัยดังกล่าวนับเป็นผลิตผลของการออกแบบการสอนกีตาร์สำหรับผู้เริ่มต้น

แต่จากการศึกษาพบว่าเป็นการมุ่งพัฒนาทักษะการตีคอร์ดกีตาร์โปร่งหรืออ่านโน้ตกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นเท่านั้น จึงทำให้การวิจัยทางวิชาการที่สามารถใช้พัฒนาการเล่นกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ยังเป็นที่ต้องการ

การวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมแบบฝึกเทคนิคฟิงเกอร์สไตล์แบบบูมชิก (Boom-chick) ที่บรรเลงด้วยกีตาร์โปร่ง ซึ่งเป็นกีตาร์ชนิดหนึ่งในเครื่องดนตรีตระกูลกีตาร์ที่ประกอบด้วยกีตาร์สายเอ็นหรือกีตาร์คลาสสิก (nylon-string classical guitar) กีตาร์สายเหล็กหรือกีตาร์โปร่ง (steel-string acoustic guitar) และกีตาร์ไฟฟ้า (electric guitar) ซึ่งกีตาร์แต่ละชนิดจะมีลักษณะทางกายและสีสันทันของเสียงแตกต่างกัน (Gustafson, 1996) นอกจากนี้ด้านรูปร่างและน้ำหนักเสียงแล้ว Prato (2017) ได้กล่าวว่าเทคนิคที่ใช้ในการเล่นกีตาร์แต่ละชนิดต่าง ๆ ก็มีลักษณะเฉพาะในตัวเองและต้องใช้ทักษะและวิธีการฝึกฝนเฉพาะทาง เช่น กีตาร์คลาสสิกที่เหมาะสมสำหรับบรรเลงเดี่ยว หรือแม้กระทั่งการใช้เอฟเฟคของกีตาร์ไฟฟ้า แต่เมื่อก้าวถึงกีตาร์โปร่งผู้คนมักมีทัศนคติต่อการเล่นกีตาร์โปร่งว่าเป็นเพียงอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการตีคอร์ดร้องเพลง (Stenstadfold, 2013) แต่ Lutton (2020) ได้ให้ความเห็นว่า กีตาร์โปร่งไม่ได้ถูกจำกัดอยู่กับการตีคอร์ดร้องเพลง แต่ถูกพัฒนาไปเป็นการเล่นแบบฟิงเกอร์สไตล์ที่หมายถึงการเล่นกีตาร์ด้วยนิ้วมือขวาไม่ใช้ปิ๊กซึ่งเริ่มได้รับความนิยมตั้งแต่ ค.ศ. 1950 โดย Raitt (2011) ได้เสริมว่าเทคนิคฟิงเกอร์สไตล์จึงเป็นที่ยอมรับและแพร่หลายในกลุ่มผู้เล่นกีตาร์โปร่งที่ต้องการพัฒนาทักษะกีตาร์มากกว่าการตีคอร์ดร้องเพลง จึงกล่าวได้ว่าการเล่นกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ รวมทั้งการสร้างหลักสูตรและการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์จึงมีแนวโน้มที่อยู่ในกระแสนิยมของผู้เล่นกีตาร์โปร่งในปัจจุบันและอนาคต

กีตาร์โปร่งมีลักษณะทางกายภาพที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น ส่วนเว้าตรงส่วนเอวจะให้เสียงที่ดังกังวานกว่ากีตาร์คลาสสิก (Lutton, 2020; Meltz, 1976) ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของเทคนิคพิเศษของการเล่นกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ที่มุ่งเน้นการสร้างเสียงฮาร์โมนิก (harmonic) การตีสองบนสาย (slapping) หรือเคาะลำตัว (body tapping) หรือการสร้างเสียงโดยใช้เทคนิคใหม่ ๆ เช่นการใช้มือขวาและมือซ้ายเล่นแนวท่อนองและเบสไปพร้อมกันเพื่อสร้างเสียงดนตรีแบบโพลีโฟนีได้อย่างเหมาะสม (Raitt, 2011; Lutton, 2020) เทคนิคการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์แบบบูมชิกที่ใช้วิธีเล่นสลับเบสและดำเนินท่อนองไปพร้อมกันก็เป็นหนึ่งในรูปแบบการเล่นที่แพร่หลาย อาทิ การเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์แบบบูมชิกของ Chet Atkins หรือนักกีตาร์ชาวไทยชื่อ บุญชอบ ฅนอมวงศ์ธนา ที่เป็นผู้บุกเบิกนำเทคนิคนี้มาประยุกต์เข้ากับเรียนการสอนกีตาร์โปร่ง (Sirimukdakul, 2019) ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และนำแนวคิดมาประยุกต์ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมแบบฝึกกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์แบบบูมชิก

การศึกษาที่ผ่านมาพบว่าในต่างประเทศมีนิตยสารที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ เช่น Fingerstyle Guitar Journal หรือ Fingerstyle 360 ซึ่งไม่ได้เน้นการแก้ปัญหาเทคนิคขั้นพื้นฐาน อีกทั้งยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ เช่น ในงานวิจัยของ Lutton (2020) ที่อธิบายในเชิงวิชาการเกี่ยวกับกีตาร์โปร่ง หรือ Raitt (2011) ที่กล่าวถึงเทคนิคการเล่นกีตาร์ของ Micheal Hedges เท่านั้น Ketjaroen and Pikulsri (2024) พัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอร์คัสซีฟ (Percussive technique)

เพื่อทดลองใช้กับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดจำนวน 6 คน พบว่าหลังได้เรียนจากแบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนมีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเรียน นอกจากนี้บุญชอบ ฌอนมวงศรีธนา ได้สร้างสื่อการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ด้วยวิดีโอชุด Fingerstyle Guitar By Boonchob โดยรวบรวมเทคนิควิธีการบรรเลงกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์ เช่น เทคนิคบูมซิก เทคนิคฟิงเกอร์โรล (Finger-roll) (Sirimukdakul, 2019) อย่างไรก็ตาม รูปแบบกิจกรรมการสอนหรือสื่อการสอนที่ปรากฏทำให้แนวทางปฏิบัติ กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ขั้นพื้นฐานมีอยู่อย่างจำกัด และไม่ครอบคลุมเนื้อหาสำหรับผู้เรียนที่ยังขาดทักษะพื้นฐาน การวิจัยครั้งนี้จึงต้องการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น โดยใช้กระบวนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทั้งประเมินทักษะและความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำมาหา ประสิทธิภาพการใช้วัตรกรรมในเชิงประจักษ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental research) เพื่อสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้น ที่มีกระบวนการทดสอบทักษะปฏิบัติก่อนและหลังเรียน รวมทั้งประเมินความพึงพอใจของอาสาสมัครหลังการจัดการเรียนการสอน

ประชากร และตัวอย่างวิจัย

ประชากร คือนักศึกษาวิชาเอกกีตาร์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 35 คน ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาในอำเภอเมืองพิษณุโลกที่มีจำนวนผู้เรียนกีตาร์คลาสสิกและกีตาร์โปร่งมากที่สุด โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนน้อยที่สุดในการดำเนินการศึกษานำร่อง (Kieser & Wassmer, 1996) เป็นจำนวน 10 คน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Meltz (1976) ที่กล่าวว่าจำนวนผู้เรียนกีตาร์ในแต่ละชั้นเรียนจะถูกจำกัดให้ไม่เกิน 10 คนเพื่อให้เสียงไม่อีกทีกจนเกินไป การวิจัยครั้งนี้เป็นการเลือกอาสาสมัครในการวิจัยโดยใช้เทคนิคการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยมีเกณฑ์คัดเข้า (inclusion criteria) ได้แก่ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 20-22 ปี เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีวุฒิภาวะและความพร้อมในการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน โดยไม่เคยมีประสบการณ์การเล่นกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์มาก่อน และมีพื้นฐานการเล่นกีตาร์โปร่งในระดับที่สามารถเปลี่ยนคอร์ดหลักและคอร์ดรองในท่วงเสียง C เมเจอร์ได้อย่างต่อเนื่อง โดยทั้งหมดยินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยสมัครใจ และมีการลงนามเข้าร่วมงานวิจัยเป็นลายลักษณ์อักษร เกณฑ์คัดออก (exclusion criteria) จะขจัดผู้ที่เคยมีประสบการณ์การเล่นกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์ และ

อาสาสมัครผู้ที่ไม่สามารถเข้าเรียนครบตามจำนวนระยะเวลาการเรียนการสอนจำนวน 4 สัปดาห์ เนื่องจากมีความเครียดหรือมีอาการบาดเจ็บจากการเข้าร่วมการศึกษา อาสาสมัครที่เข้าร่วมทดสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด มีจำนวนทั้งสิ้น 12 คน อย่างไรก็ตามระหว่างดำเนินการศึกษา มีอาสาสมัครเพียง 10 คนที่เข้าร่วมการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัดได้ครบระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากอาสาสมัคร 2 คนปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการ

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ประกอบด้วย

1. นวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด พัฒนาจากเพลงชื่อ “Itsy Bitsy Spider” ซึ่งเป็นเพลงที่มีแนวท่วงทำนองการเคลื่อนที่ของเบสที่สามารถประยุกต์ใช้กับการฝึกเทคนิคบูมซิกได้ เพลง “Itsy Bitsy Spider” เป็นเพลงที่อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 จำนวน 16 ห้อง ประกอบด้วยคอร์ด C และ G7 ที่ผู้บรรเลงเล่นแนวท่วงทำนองด้วยมือซ้ายควบคุมไปกับการดีดสลับเบสมือขวา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเล่นเพลง “Itsy Bitsy Spider” ผู้วิจัยพัฒนาแบบฝึกหัดเทคนิคบูมซิกจำนวน 4 สัปดาห์ ได้แก่ สัปดาห์ที่ 1 จะเป็นทักษะการฝึกใช้นิ้วโป้งมือขวาควบคุมเสียงสายเบส สัปดาห์ที่ 2 ฝึกทักษะการดีดด้วยนิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางของมือขวาเพื่อเล่นแนวท่วงทำนองประกอบกับนิ้วโป้งเสียงเบส สัปดาห์ที่ 3 ฝึกทักษะการดีดสลับนิ้วมือขวาที่ซับซ้อนขึ้น และสัปดาห์ที่ 4 ฝึกการเล่นกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกโดยนำความเชี่ยวชาญจากสัปดาห์ที่ 1 สัปดาห์ 2 และสัปดาห์ 3 มาเล่นบทเพลง “Itsy Bitsy Spider”

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด เป็นแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวนิ้วมือในการเล่นกีตาร์ตามเทคนิคบูมซิก มีการประเมินทั้งหมด 5 ทักษะ ได้แก่ เทคนิคการใช้นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายเบส เทคนิค Palm mute เทคนิค Palm mute พร้อมการดีดสลับสายเบสตัวเข้บตหนึ่งชั้น เทคนิคนิ้วโป้งมือขวาสลับเบสและนิ้วชี้ นิ้วกลางโน้ตทำนอง และประเมินความสมบูรณ์ในการเล่นเพลง “Itsy Bitsy Spider” ด้วยเทคนิคบูมซิก แต่ละทักษะมีเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ 0 ถึง 2 คะแนน 0 หมายถึงไม่สามารถปฏิบัติได้เลย 1 หมายถึง ปฏิบัติได้ช้ากว่าจังหวะที่กำหนด และ 2 สามารถปฏิบัติได้ตรงตามจังหวะที่กำหนด โดยมีคะแนนรวมของแบบประเมินตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน ยิ่งได้คะแนนสูงหมายถึง มีทักษะในการปฏิบัติที่ดี

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด มีลักษณะเป็นมาตรวัดเรียงอันดับ (ordinal scale) โดยกำหนดตามเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ คะแนน 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก คะแนน 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย คะแนน 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

นวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด ได้ผ่านการประเมินความเที่ยงตรง โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับเนื้อหา (IOC : Index of Item

Objective Congruence) จากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์สอนกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์ที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน และได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จนทุกหัวข้อมีค่าเฉลี่ยของคะแนน IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 แสดงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาในระดับใช้ได้ (Turner & Carlson, 2003)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ โดยการฝึกแต่ละสัปดาห์ผู้วิจัยจะสอบถามข้อสงสัย และให้คำแนะนำรวมถึงปรับแก้วิธีการบรรเลงให้อาสาสมัครเป็นรายบุคคล เพื่อให้มั่นใจว่าเข้าใจและสามารถ บรรเลงบทเพลงได้อย่างถูกต้อง โดยมีระยะเวลาการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ แบ่งเป็นสัปดาห์แรกคือการเตรียมความพร้อม และมีเนื้อหาการสอนทั้งสิ้น 4 ครั้งละ 50 นาที และสัปดาห์สุดท้ายจะเป็นการทดสอบหลังเรียน ซึ่งแต่ละสัปดาห์มีรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมดังนี้

สัปดาห์สำหรับเตรียมความพร้อม ผู้วิจัยแนะนำนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ แก่ผู้เรียนและทำการทดสอบ ก่อนเรียน (pre-test) โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ

สัปดาห์ที่ 1 แนะนำชั้นเรียนในภาพรวม จากนั้นจึงเริ่มฝึกแบบฝึกหัดที่ 1 ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะการฝึกใช้นิ้วโป้งมือขวาควบคุมเสียงสายเบส โดยดีดสลับแนวทำนองเบสและ Palm Muting ผู้วิจัยอธิบายและสาธิตวิธีการ บรรเลงแบบฝึกหัดนี้ใช้นิ้วโป้งมือขวาโดยหลังจากใช้เวลา 10 นาทีในการสาธิต 2 ข้อแรก ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม และให้คำแนะนำรายบุคคลเป็นเวลา 10 นาที (กำหนดตามระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด) จากนั้นสาธิต วิธีการบรรเลงแบบฝึกหัดอีก 2 ข้อ และให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที

สัปดาห์ที่ 2 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 2 ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะการฝึกนิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางของมือขวาเพื่อเล่น แนวทำนองประกอบกับนิ้วโป้งเสียงเบส โดยการเปลี่ยนคอร์ดและการดีดแนวเบสตาม Root Note ผู้วิจัยอธิบาย และสาธิตการเปลี่ยนคอร์ดและดีดเสียงเบสในแบบแผนเทคนิคบูมซิคข้อแรก ใช้เวลา 10 นาที จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่าง ฝึกซ้อมและให้คำแนะนำ 15 นาที แล้วจึงสาธิตอีก 2 ข้อโดยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที

สัปดาห์ที่ 3 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 3 ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะการดีดสลับนิ้วมือขวาที่ซับซ้อนขึ้น พร้อมประกอบทำนอง ผู้วิจัยอธิบายและสาธิตการเล่นเทคนิคบูมซิคที่มีการเพิ่มทำนองและดีดแนวเบสที่ซับซ้อนขึ้นโดยใช้เวลา 10 นาทีแรก สาธิตรอบละ 2 ข้อ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม 10 นาที และสอบถามข้อสงสัย ต่อมาสาธิตแบบฝึกหัด 2 ข้อ สุดท้าย และให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อมในเวลาที่เหลือ 10-15 นาที

สัปดาห์ที่ 4 การเล่นเพลง “Itsy Bitsy Spider” ผู้วิจัยใช้เวลา 15 นาทีในการอธิบายและสาธิตวิธีการ บรรเลงบทเพลงทั้งหมด โดยเน้นการประยุกต์ใช้เทคนิคที่ได้เรียนรู้จากสัปดาห์ที่ 1-3 และให้กลุ่มตัวอย่างฝึกซ้อม บทเพลงเป็นเวลา 25 นาที

สัปดาห์ที่ 5 การทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ และประเมินความพึงพอใจ นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ของผู้เรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัคร ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา นำเสนอในรูปแบบจำนวน และร้อยละ ทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลคะแนนทักษะการเล่นเทคนิคบูมซิค โดยสถิติ Shapiro-Wilk test พบว่ามีการกระจายตัวของข้อมูลไม่ปกติ จึงรายงานค่าคะแนนโดยค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) และเปรียบเทียบค่าคะแนนทักษะก่อนและหลังจากการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ โดยสถิติ Wilcoxon signed-rank test โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ค่า $p < 0.05$ สำหรับคะแนนความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ทำการวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) จากนั้นนำเสนอในรูปแบบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

จริยธรรมการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เลขที่ IRB No. P2-0255/2567 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2567 โดยอาสาสมัครได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ประโยชน์ ขั้นตอน วิธีการ และใช้เวลาในการตัดสินใจเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยอย่างอิสระ หากตัดสินใจเข้าร่วมโครงการวิจัยให้อาสาสมัครลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมงานวิจัยกับผู้วิจัย โดยข้อมูลได้ถูกเก็บเป็นความลับ

ผลการวิจัย

ผลการสร้างนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิคสำหรับผู้เริ่มต้น

ผู้วิจัยพัฒนานวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ โดยเริ่มจากการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยเฉพาะเทคนิคบูมซิคจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ เพื่อทำความเข้าใจถึงแก่นแท้ รูปแบบการบรรเลงรวมถึงองค์ประกอบทางดนตรีที่สำคัญ จากนั้นจึงได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกเนื้อหาและออกแบบโครงสร้างหลักของชุดแบบฝึกฯ ให้เหมาะสมกับผู้เริ่มต้น โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้หรือแบบฝึกหัดย่อยที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยแต่ละแบบฝึกจะมีการจัดเตรียมเนื้อหาประกอบการเรียนรู้ เช่น คำอธิบายเทคนิค, โน้ตเพลง, แท็บเลเจอร์ (Tablature), แผนภูมิ และรูปภาพประกอบ เพื่อเสริมความเข้าใจ

นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ประกอบด้วยแบบฝึกย่อยจำนวน 4 สัปดาห์ที่เรียงลำดับตามความยากง่าย เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการนำเสนอข้อมูลด้วยสัญลักษณ์โน้ตสากลบนบรรทัดห้าเส้น ควบคู่ไปกับภาพแท็บเลเจอร์ที่ปรากฏเป็นตัวแทนของสายกีตาร์เรียงลำดับจากสาย 1 เส้นบนสุดจนถึงสาย 6 และตัวเลขที่ใช้แทนตำแหน่งการกดเฟร็ตต่าง ๆ

แบบฝึกหัดที่ 1 แบบฝึกทักษะการฝึกใช้นิ้วโป้งมือขวาควบคุมเสียงสายเบส (Palm Muting) โดยการวางสันมือใกล้กับสะพานรองสายของกีตาร์เพื่อควบคุมเสียงให้สั้นและห้วน หากใช้นิ้วโป้งดีดสายกีตาร์สายที่ 4 จะต้องดีดปิดสาย 4 และ สาย 3 พร้อม ๆ กัน ขณะที่เพิ่มการเน้นจังหวะชัดให้ได้เสียงเบสซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเทคนิคบูมซิค

Basic Fingerstyle

Part 1 Thumb Technique (P)

Standard tuning
♩ = 60

Ex.1

ภาพที่ 1 ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ 1 การฝึกสร้างเสียงเบสสั้นและหัวนด้วยนิ้วโป้งมือขวา

แบบฝึกหัดที่ 2 แบบฝึกทักษะการฝึกนิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางของมือขวาเพื่อเล่นแนวทำนองประกอบกับนิ้วโป้งเสียงเบส ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการเปลี่ยนคอร์ดระหว่าง C กับ G7 ควบคู่ไปกับการดีดสลับเบสด้วยเทคนิคอุดสายที่สอดคล้องกับตำแหน่งโน้ตสำคัญบนสายกีตาร์อย่างถูกต้อง

Basic Fingerstyle

Part 2 Boomchick Technique

Standard tuning
♩ = 60

Ex.1.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

C

Ex.1.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

ภาพที่ 2 ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ 2 การฝึกการเปลี่ยนคอร์ดและการดีดสลับเบส

แบบฝึกหัดที่ 3 แบบฝึกทักษะการดีดสลับนิ้วมือขวาที่ซับซ้อนขึ้น หลังจากผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการดีดแนวเบสและเปลี่ยนคอร์ดจากแบบฝึกหัดที่ผ่านมา โดยแบบฝึกหัดที่ 3 จะปรากฏทำนองเพลงในสายที่ 1-3 ของกีตาร์ ผู้จะมีการปรับรูปแบบการดีดแนวเบสให้มีความซับซ้อนมากขึ้นตามตำแหน่งของโน้ตทำนองบนเฟรตกีตาร์

Basic Fingerstyle

Part 3 Boomchick Technique

Standard tuning
♩ = 60

Ex.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.2 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

Ex.3.1 *เล่น 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่ต้องใช้เทคนิค Palm mute

ภาพที่ 3 ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ 3 การใช้เทคนิคบูมชีกกับทำนองเพลง

แบบฝึกหัดที่ 4 การเล่นเพลง “Itsy Bitsy Spider” เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมชีกอย่างเต็มรูปแบบและสามารถประยุกต์ใช้ทักษะจากการเรียนแบบฝึกหัดที่ 1-3 ในการบรรเลงบทเพลงที่คุ้นเคยและมีโครงสร้างไม่ซับซ้อนซึ่งถูกออกแบบให้สอดคล้องกับวิธีการเล่นของเทคนิคบูมชีก

Itsy bitsy spider song

(Boom Chick Technique)

แมงมุม

Standard tuning
♩ = 55

C G7 C

s.guit.

P.M.

1 1 1 3 0 0 0 3 1 3 0 1

3 2 2 3 2 2 0 2 0 3 2 2

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

C G7 C

5 6 7 8

P.M.

0 0 0 1 3 3 1 0 1 3 0

3 2 2 3 2 2 0 2 0 3 2 2

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

ภาพที่ 4 ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ 4 บทเพลง “Itsy Bitsy Spider”

ภาพที่ 5 คิวอาร์โค้ดนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมชิกสำหรับผู้เริ่มต้น

การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ

ผู้วิจัยกำหนดให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน อาสาสมัครจำนวน 10 คน เป็นนักศึกษาที่มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 21.30 โดยแบ่งออกเป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 0 คน ซึ่งอาสาสมัครทั้งหมดกำลังระดับการศึกษาอยู่ที่ชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ดังแสดงในตาราง 1

ตารางที่ 1 คุณลักษณะข้อเบื้องต้นของอาสาสมัคร (n=10)

ตัวแปร	จำนวนอาสาสมัคร
เพศ : จำนวน(ร้อยละ)	
-ชาย	10 (100)
-หญิง	0 (0)
อายุ: ปี	69 (65.00, 74.75)
Median (Q1, Q3)	
ระดับการศึกษา	
-ชั้นปีที่ 2	1
-ชั้นปีที่ 3	5
-ชั้นปีที่ 4	4

สำหรับคะแนนทักษะที่ได้จากการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด ในกลุ่มอาสาสมัคร พบว่ามีทักษะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.003$) โดยมีค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) ก่อนเข้าร่วมโครงการเท่ากับ 3.00 (3.00,3.00) และหลังเข้าร่วมโครงการวิจัยมีค่ามัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3) เท่ากับ 7.50 (7.00,8.00) ดังแสดงในตาราง 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนทักษะการบรรเลงเทคนิคบูมซิกของกลุ่มอาสาสมัครก่อนและหลังการทดลองใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกหัด (n=10)

คะแนนทักษะ	มัธยฐาน (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3)		สถิติ	P-value *
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
ค่าคะแนนรวม (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	3.00 (3.00,3.00)	7.50 (7.00,8.00)	0.00	0.003
1. นิ้วโป้งมือขวาดีดสลับสายเบส (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	1.10 (1.00, 1.00)	2.00 (2.00, 2.00)		
2. เทคนิค Palm mute (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	1.20 (1.00, 1.00)	2.00 (2.00, 2.00)		

คะแนนทักษะ	มัธยมศึกษา (ช่วงระหว่างควอไทล์ที่ 1 และ 3)		สถิติ	P-value*
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
3. เทคนิค Palm mute และดีดสลับ สายเบสตัวเซปต์ 1 ขึ้น (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	0.70 (0.25, 1.00)	1.50 (1.00, 2.00)		
4. เทคนิคนิ้วโป้งมือขวาสลับเบสและ นิ้วชี้, นิ้วกลางโน้ตทำนอง (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	0.10 (0.00, 0.00)	1.20 (1.00, 1.00)		
5. เพลง Itsy Bitsy Spider ด้วยเทคนิค บูมซิก (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	0.00 (0.00, 0.00)	1.10 (1.00, 1.00)		

*ใช้สถิติ Wilcoxon signed-rank test ในการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

การวิเคราะห์ข้อมูลอาสาสมัครรายบุคคล พบว่าอาสาสมัครทุกคนมีคะแนนหลังเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ จากการประเมินคะแนนก่อนเรียนยังพบว่า อาสาสมัครมีคะแนนประเมินน้อยที่สุดในหัวข้อเทคนิคนิ้วโป้งมือขวาสลับเบสและนิ้วชี้ นิ้วกลางโน้ตทำนองและในหัวข้อเพลง “Itsy Bitsy Spider” ด้วยเทคนิคบูมซิก แต่หลังจากเรียนนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ พบว่ามีคะแนนในหัวข้อดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

การประเมินความพึงพอใจของนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ

อาสาสมัครมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ในทุกหัวข้อในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.10) โดยหัวข้อที่มีคะแนนที่มากที่สุดได้แก่ ด้านการอธิบายและคำแนะนำจากผู้สอน ด้านความเหมาะสมในการเรียงลำดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด ด้านความชัดเจนและความเข้าใจของคำแนะนำและวิธีการเล่นกีตาร์ ด้านคุณภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ และด้านวิธีการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก ซึ่งมีคะแนน $\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.32, $\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.42 ตามลำดับ และสำหรับหัวข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการเรียนรู้มีความสนุกสนานและน่าสนใจ และด้านระดับความยากและความท้าทายของแบบฝึกหัด ซึ่งมีคะแนน $\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.53, $\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.52 คะแนนตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 3

ตารางที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ

ลำดับ	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ พึงพอใจ
1	ความเหมาะสมในการเรียงลำดับความยากง่ายของ แบบฝึกหัด	4.80	0.42	มากที่สุด
2	ความชัดเจนและความเข้าใจของคำแนะนำและวิธีการ เล่นกีตาร์	4.80	0.42	มากที่สุด
3	คุณภาพของทักษะการเล่นที่เกิดหลังจากใช้แบบฝึกหัด	4.70	0.48	มากที่สุด
4	การเรียนรู้และการปรับปรุงทักษะกีตาร์	4.60	0.70	มากที่สุด
5	การเรียนรู้มีความสนุกสนานและน่าสนใจ	4.50	0.53	มากที่สุด
6	ระดับความยากและความท้าทายของแบบฝึกหัด	4.40	0.52	มาก
7	คุณภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์	4.80	0.42	มากที่สุด
8	การอธิบายและคำแนะนำจากผู้สอน	4.90	0.32	มากที่สุด
9	วิธีการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิก	4.80	0.42	มากที่สุด
10	ผู้เรียนสามารถนำเทคนิคบูมซิกไปใช้งานได้จริง	4.60	0.52	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.69	0.10	มากที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ได้ถูกพัฒนาขึ้นให้มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ เทคนิคบูมซิก และพบว่าผู้เรียนมีแนวโน้มความพึงพอใจต่อนวัตกรรมดังกล่าวในระดับสูง ชุดแบบฝึกฯ นี้ใช้หลักการของ Chet Atkins ที่ริเริ่มเทคนิคการดีดสลับเสียงเบสด้วยนิ้วโป้ง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาร่วมกับตำราเรียนกีตาร์ของโรงเรียนดนตรียามาฮา (สยามกลการ) จนสามารถสร้างแบบฝึกหัดรายสัปดาห์จากง่ายไปหายาก เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานการเล่นกีตาร์แนวฟิงเกอร์สไตล์มาก่อน สำหรับแบบฝึกหัดสุดท้ายซึ่งเป็นเพลงที่ใช้ประเมินทักษะความก้าวหน้าหลังเรียน ผู้วิจัยเลือกเพลง “Itsy Bitsy Spider” มาเรียบเรียงในแนวฟิงเกอร์สไตล์ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคบูมซิกได้อย่างลงตัว โดยหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับงานเขียนของ Lugosch (2015) ที่กล่าวว่า ทำนองเพลงพื้นเมืองหรือเพลงสำหรับเด็กสามารถนำมาเรียบเรียงเป็นกีตาร์ได้ดี เนื่องจากเป็นทำนองง่าย ๆ และมีพื้นที่มากพอสำหรับสร้างสรรค์สิ่งใหม่

การทดสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมดำเนินการในอาสาสมัครที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเล่นกีตาร์แบบฟิงเกอร์สไตล์ เพื่อให้มั่นใจว่า ผลลัพธ์ที่ได้เกิดจากการใช้นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ โดยตรง อย่างไรก็ตาม

นวัตกรรมนี้มีข้อจำกัดคือ ผู้ที่ศึกษาบทเรียนต้องมีพื้นฐานการเล่นกีตาร์โปร่งในระดับอย่างน้อยสามารถเปลี่ยนคอร์ดในกุญแจเสียง C เมเจอร์ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทักษะพื้นฐานด้านกีตาร์ที่จำเป็นในการต่อยอดการเรียนรู้เทคนิคบูมซิก ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาทักษะนี้ ก่อนเริ่มเรียนด้วยนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและผ่านการทดสอบค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จนมีค่าคะแนนมากกว่า 0.50 (Turner & Carlson, 2003) ทำให้มั่นใจว่าแบบทดสอบนี้มีมาตรฐานในการประเมินประสิทธิภาพในการประเมินทักษะของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ พบว่าอาสาสมัครมีค่าคะแนนทักษะการเล่นกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์เพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอาจเกิดจากนวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการซ้อมอย่างเป็นระบบและมีการพัฒนาทักษะจากง่ายไปหายากตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ketjaroen and Pikulsri (2024) ที่ค่อย ๆ เพิ่มทักษะจากง่ายไปยากเช่นกันแล้วได้ผลดี นอกจากนี้อาสาสมัครทุกรายที่ผ่านการเรียนมีค่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอาจเนื่องมาจากบทเรียนมีการประเมินทักษะของผู้เรียนเป็นระยะ สอดคล้องกับบทเรียนที่ Dechsri et al. (2024) พัฒนาขึ้น ทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนบทเรียนที่ยากขึ้นได้แล้วหรือไม่ ทั้งนี้พบว่า ก่อนเรียนอาสาสมัครมีคะแนนประเมินน้อยที่สุดในหัวข้อเทคนิคนิ้วโป้งมือขวา สลับเบสและนิ้วชี้ นิ้วกลางโน้ตทำนองและในหัวข้อเพลง “Itsy Bitsy Spider” ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีความซับซ้อนมากกว่าเทคนิคอื่นในนวัตกรรม แม้ผู้เรียนมีทักษะการเล่นกีตาร์พื้นฐานมาบ้างแล้ว แต่เป็นลักษณะการใช้มือข้างขวาในการตีคอร์ด เมื่อต้องฝึกฝนการใช้นิ้วมือข้างขวาเคลื่อนไหวแบบแยกส่วน จึงทำได้อย่างยากลำบาก อย่างไรก็ตามเมื่อสิ้นสุดการฝึก นวัตกรรมชุดแบบฝึกฯ พบว่าผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาทักษะดังกล่าวขึ้นได้ จึงสนับสนุนเพิ่มเติมว่านวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะฯ ที่กำหนดให้ฝึกการเคลื่อนไหวดังกล่าวซ้ำ ๆ ตามโน้ตเพลง สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวของนิ้วมือได้ดีขึ้น

อาสาสมัครมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะฯ โดยรวมในระดับมากที่สุด อย่างไรก็ตามพบว่าหัวข้อที่อาสาสมัครมีความพึงพอใจน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการเรียนรู้มีความสนุกสนานและน่าสนใจ และด้านระดับความยากและความท้าทายของแบบฝึกหัด อาจเนื่องจากอาสาสมัครมีความรู้สึกว่านวัตกรรมเป็นการฝึกทักษะที่มีความยากกว่าการเล่นกีตาร์ตีคอร์ดทั่วไป รวมทั้งเพลงที่ใช้ในการฝึก อาจเป็นเพลงที่ไม่ดึงดูดผู้เรียนเท่าที่ควรทำให้ผู้เรียนพึงพอใจต่อความสนุกสนานและน่าสนใจของนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะฯ ต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ทั้งนี้ควรมีการพัฒนาบทเรียนให้มีความดึงดูดน่าสนใจต่อผู้เรียนเช่นเปลี่ยนบทเพลงที่ใช้ประกอบการเรียนเป็นเพลงตามสมัยนิยมที่เป็นที่รู้จัก เมื่อผู้เรียนมีแรงดึงดูดต่อบทเรียนมากขึ้น อาจทำให้ความรู้สึกว่าบทเรียนง่ายขึ้น (Chakarothai & Soontorntanaphol, 2017)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจากนวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นให้คอร์สอนไลน์แบบไม่จำกัดช่วงเวลา (asynchronous teaching) ผ่านการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติด้วยวิดีโอและโต้ตอบการผู้สอนทางไกล เพื่อเป็นต้นแบบของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-learning) ซึ่งกล่าวได้ว่าสื่อการสอนในโลกอนาคต เป็นชุดการเรียนการสอนแบบ VDO ออนไลน์

2. ควรสร้างสรรค์นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคอื่น ๆ เช่น เทคนิคแทปปิง (Tapping) เทคนิคสร้างเสียงกลอง สแนร์และกลองใหญ่ (Snare and kick) ด้วยการเคาะลงบนลำตัวกีตาร์เพื่อเติมเต็มทักษะที่จำเป็น (Gap of knowledge) สำหรับผู้เริ่มต้น

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

นวัตกรรมชุดแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์เทคนิคบูมซิกสำหรับผู้เริ่มต้นที่พัฒนาขึ้นควรได้รับการต่อยอดและประยุกต์ใช้เพื่อเสริมทักษะในกลุ่มผู้ที่สนใจที่หลากหลายโดยปรับใช้ในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ชุมชนหรือโรงเรียน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เริ่มต้นฝึกกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ซึ่งอาจช่วยขยายโอกาสในการเข้าถึงชุดแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Chakaroathai, N., & Soontorntanaphol, N. (2017). Development of Basic Guitar Instructional Package for Mathayom 1 Joseph Upatham School, Girl Department, Sampran, Nakhonpathom. *Fine Arts Journal: Srinakharinwirot University*, 21(2), 32-40.
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/jfofa/article/view/208755/144681>
- Dechsri, T., Phothikawin, D., & Promsukkul, P. (2024). Developing A Basic Guitar Skills Training Set for Junior High School Students, PBISS International School, Surat Thani. *Journal of Humanities and Social Sciences Suratthani Rajabhat University*, 16(1), 259-268.
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhsc/article/view/269449/183901>
- Gustafson, G. (1996). Class Guitar in Middle School. *Music Educators Journal*, 83(1), 33-38.
<https://doi.org/10.2307/3398992>
- Imsuksri, M. (2011). The Development of the Learning Material for Basic Guitar for Mathayom 3 Students in Wachiraprakarn Wittayakom, Kampangetch Province. *Journal of Information*

- Technology and Innovation*, 12(2), 48–57. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/oarit/article/view/55081>
- Ketjaroen, P., & Pikulsri, C. (2024). The Development of Fingerstyle Guitar's Exercise for the Students in Major of Popular String Instruments, Bachelor of Education, RoiEt RajabhatUniversity. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 18(1), 14-23. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/reru/article/view/266599>
- Kieser, M., & Wassmer, G. (1996). On the Use of the Upper Confidence Limit for the Variance from a Pilot Sample for Sample Size Determination. *Biometrical Journal*, 38(8), 941-949. <https://doi.org/https://doi.org/10.1002/bimj.4710380806>
- Kramer, J. R. (2012). The Effects of Classical Guitar Ensembles on Student Self-Perceptions and Acquisition of Music Skills. *Texas Music Education Research*, 33-44.
- Lugosch, E. (2015). Acoustic Third Coast: The Eighth of January. *Fingerstyle Guitar Journal*, 1(1), 69-74.
- Lutton, G. (2020). *Contemporary Steel-String Fingerstyle Guitar: Developing New Vocabulary and Improvisational Approaches* [Doctoral dissertation]. Academia. https://www.academia.edu/88918985/Contemporary_Steel_String_Fingerstyle_Guitar_Developing_New_Vocabulary_and_Improvisational_Approaches
- Meekaew, W. (2016). *Development of Classical Guitar Practice Set for Grade 10 Students* [Unpublished master's thesis]. Rajabhat Maha Sarakham University. <https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2559/118205/Weerapong%20Meekaew.pdf>
- Meltz, J. A. (1976). The Guitar as a Classroom Instrument. *American Music Teacher*, 26(2), 12-15. <https://www.jstor.org/stable/43534812>
- Norraparn, W. (2019). The Development of A Basic Classical Guitar Skill Training Package for Lower Secondary School Students, College Of Dramatic Arts Roi-Et. *Journal of Graduatee School Sakon Nakhon University*, 16(75), 64-71. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/134004>
- Phattanarattanamoli, A. (2010). *The Development of Learning Activities Emphasizing Rhythmic Pattern Series with Interactive Media for Practicing Sight Reading Skills of Beginner Guitar Students* [Unpublished master's thesis]. Chulalongkorn University. <http://doi.org/10.58837/CHULA.THE.2010.109>

- Prato, D. E. (2017). *Developing Unification in the Teaching and Learning of Jazz and Classical Guitar* [Doctoral dissertation]. University of Salford repository. <https://salford-repository.worktribe.com/output/1388855/developing-unification-in-the-teaching-and-learning-of-jazz-and-classical-guitar>
- Raitt, D. E. (2011). *The Music of Michael Hedges and the Re-invention of Acoustic Fingerstyle Guitar* [Unpublished master's thesis]. California State University. <https://www.proquest.com/openview/86bc5bb4330988476224b5ad4b91e108/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y>
- Sirimukdakul, K. (2019). *The Process of Teaching and Learning Guitar in Fingers Style in Thailand, Case Study : Ajarn Boonchop Thanomwongtana* [Unpublished master's thesis]. Mahasarakham University. https://khoon.msu.ac.th/_dir/fulltext/fulltextman/full4/kasama10763/titlepage.pdf
- Stenstadvold, E. (2013). 'We hate the guitar': Prejudice and Polemic in the Music Press in Early 19th-Century Europe. *Early Music*, 41(4), 595-604. <https://www.jstor.org/stable/43307021>
- Thunpraserd, U., Wattanachaiyot, M., & Cholviroj, B. (2015). The Development of Instructional Document for Fundamental Classical Guitar Practice by Applying Local Wisdoms of Rum Wong Yorn Yook Song for Matthayom 4 of Lomkao Pittayakom School in Petchabun. *Humanities and Social Sciences Journal of Pibulsongkram Rajabhat University*, 9(1), 27-36. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/GraduatePSRU/article/view/55648>
- Turner, R. C., & Carlson, L. (2003). Indexes of Item-Objective Congruence for Multidimensional Items. *International Journal of Testing*, 3(2), 163-171. https://doi.org/10.1207/S15327574IJT0302_5

